

Hazret-i Muhammed (asm) olmasaydı

“Sen olmasaydın, sen olmasaydın; kâinâtı yaratmazdım”¹ hadis-i kudsîsiden anlıyoruz ki, Hazret-i Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâmın insanlığa hediye ettiği nûr, eşsiz ve benzersizdir. Onun nûru ile dünyanın şekli değişmiştir. İnsan ve bütün kâinâtın hakîkî mâhiyetleri o nûr tûfânı ile aydınlanmıştır. O nûr ile görünmüştür ki; kâinâta ne varsa Allah’ın isimlerini okutan birer Samedânî mektup, birer vazîfeli memur, bekâya mazhar birer değerli ve mânidâr varlıktırlar. Eğer o nûr olmasa idi, varlıklar tamamen mutlak fenâyâ mahkûm, kıymetsiz, mânâsız, faydasız, abes, karmakarışık ve tesâdüf oyuncağı mâhiyetinde evhâm karanlıkları içinde boğulup kalacaktı. İşte bu sırdandır ki, arştan ferşe, serâdan süreyyâyâ kadar bütün varlıklar Onun nûruyla iftihâr etmektedirler.²

Eğer Hazret-i Muhammed’in (asm) nuru olmazsa kâinâtın da, insanın da, hattâ her şeyin de hiçe ineceğini beyan eden Bediüzzaman Saîd Nursî Hazretleri, böyle bedî ve eşsiz bir kâinata, böyle eşsiz bir zâtın (asm) lâzım olduğunu kaydediyor. “Yoksa kâinât da, eflâk da olmamalıdır” diyerek mezkûr hadîs-i kudsîyi hatırlatıyor.³

Bediüzzaman Hazretleri, bu hadîs-i kudsî’yi değişik yönlerden izah ediyor. Bediüzzaman’ın en göze çarpan izahlarından birisi, Resûlullah Efendimiz’in (asm) duâsı ile yaptığı izahtır. Şöyle ki, zamanın ve mekânın tek ferdi sıfatıyla Resûl-i Kibriyâ Efendimiz (asm), öyle yüksek bir namazda, insanı ve bütün mahlûkâtı mutlak fenâyâ düşmekten, kıymetsizlikten, faydasızlıktan, abesiyetten âlâ-yı illiyyîn olan kıymete, bekâya, Cennete, ulvî vazîfeye ve Allah’ın birer mektubu olma makamına

çıkarmak için, öyle umûmî bir duâ etmektedir ki, Hazret-i Âdem'den (as) Kıyâmete kadar gelen bütün kâmil ve nûrânî insanlar kendisine ittibâ ve iktidâ ederek, duâsına "Âmin!" demektedirler. Öyle umûmî bir ihtiyaç için duâ etmektedir ki, değil dünyâ ehli; semâvât ehli ve bütün kâinât dahî niyâzına iştirâk edip hal diliyle, "Evet, Yâ Rabbenâ ver! Duâsını kabul et! Biz de istiyoruz!" diyorlar.⁴

Diğer yandan, Hazret-i Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm'ın beşerî hayatı ile, fazl-ı Rabbânî ile tekâmül eden mânevî şahsiyetini, tavus kuşunun yumurtası ile göklerde uçan tâvus kuşu arasında kurduğu bir nisbet ile açıklayan Bedüzzaman Hazretleri, tâvus kuşu gibi güzel bir kuşun yumurtadan çıkıp geliştiğini, semâlarda uçmaya başladığını; âlemde şöhret kazandıktan sonra, birisi çıkıp da yerde kalan yumurtasının kabuğu içerisinde o kuşun güzelliğini, kemâlâtını ve yükselişini ararsa haksızlık yapmış olacağını; binâenaleyh, Peygamber Efendimizin (asm) tarihlerce kaydedilen hayatının da bir çekirdekten ibâret ve beşeriyet şartları içerisinde geçtiğini, onun beşerî hayatına ve zâhirî hallerine ince bir kışır ve nâzik bir kabuk nazarıyla bakıldığı takdirde, o kışır içerisinde iki âlemin güneşinin ve Tûbâ ağacı gibi Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm'ın, feyz-i İlâhî ile sulanmış, fazl-ı Rabbânî ile kemâlâtın zirvesine ulaşmış olan hakîkî çehresinin çıktığının görüleceğini kaydediyor.⁵

Bu durumda böyle bir umûmî mazhar için kâinâtın yaratılmış olması hiç de mübâlağalı görülmemelidir. Çünkü Hazret-i Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm olmasa idi, bütün maksatlar beyhûde olacaktı. Dünya boşuna dönecekti. Güneş boşuna ışık verecekti. Nasıl ki, anlaşılmaz ve muallimsiz bir kitap, mânâsız bir kâğıttan farksız oluyor ise; bu kâinât sarayının da, bu dünyâ menziline de, bu mevcûdât kitâbının da ya bir tarif edici ve muallim nezâretinde bulunması, ya da hiç var olmaması lâzım geldiği anlaşılmalıdır.⁶ Doğrudan vahye mazhar olan bu tarif edici ve muallim ise, Hazret-i Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm'dan başkası değildir.

Bu vesileyle Hazret-i Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm'a aramıza ve gönlümüze yeniden hoş geldin derken, bütün okuyucularımızın Mevlid Kandilini tebrik eder, Peygamber Efendimizin (asm) şefaatine nail olmamızı Cenâb-ı Hak'tan niyaz ederim.

Dipnotlar

1- Keşfü'l-Hafa, 2: 164;

2- Sözlür, s. 71.

3- Sözlür, s. 215

4- Sözlür, s. 70, 218;

5- Mesnevî-i Nûriye, s. 74;

6- Sözlür, s. 113.